

200807009/1.

Datum uitspraak: 8 oktober 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 08/30572 en 08/30574 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 9 september 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 augustus 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 september 2008, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 september 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

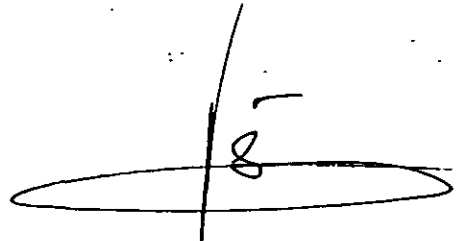
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 oktober 2008

418.

Verzonden: 8 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line that curves into a horizontal loop at the bottom, with a small '8' or similar character written inside the loop.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 08 / 30574 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 30572 (beroep)
AWB 08 / 30575 (vrijheidsontneming)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de
voorzieningenrechter van 9 september 2008

in de zaak van:

geboren op _____ van Gambiaanse nationaliteit, verblijvende in
het Uitzetcentrum Schiphol,
verzoeker,
gemachtigde, tevens raadsman: mr. F. Fonville, advocaat te Haarlem,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. C. de Jongh, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 19 augustus 2008 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 23 augustus 2008 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 24 augustus 2008 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoeker heeft op 24 augustus 2008 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De ambtenaar belast met de grensbewaking heeft op 19 juni 2008 en, na strafrechtelijke detentie, op 18 augustus 2008 aan verzoeker op grond van artikel 13 juncto artikel 5 van de Verordening (EG) Nr. 562/2006 (Schengengrenscode) de toegang tot Nederland geweigerd en bij besluit van 18 augustus 2008 aan hem op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd. Verweerder heeft bij het besluit op de asielaanvraag de vrijheidsontnemende maatregel voortgezet. Verzoeker heeft op 24 augustus 2008 beroep ingesteld tegen de oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel en verzocht om schadevergoeding toe te kennen.

zaaknummer: AWB 08 / 30574 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 30572 (beroep)
AWB 08 / 30575 (vrijheidsontneming)

2

- 1.4 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 2 september 2008. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

Het verzoek om een voorlopige voorziening

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen in het kader van de zogenoemde aanmeldcentrumprocedure (ac-procedure). Een aanvraag kan in dat kader worden afgewezen, indien dit zonder schending van eisen van zorgvuldigheid binnen 48 proces-uren kan geschieden.
- 2.5 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vw genoemde gronden.
- 2.6 Verzoeker heeft bij aankomst aan de ambtenaar belast met de grensbewaking ter controle een authentiek op zijn naam gesteld Gambiaans paspoort aangeboden met daarin angebracht een vals Frans Schengenvisum. Hij is daarvoor veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee maanden. Op 18 augustus 2008 werd verzoeker overgedragen aan de Koninklijke Marechaussee te Schiphol, nadat hij eerder op die dag in het cellencomplex Schiphol-Oost te kennen had gegeven dat hij een aanvraag voor een verblijfsvergunning wilde indienen. Hij is vervolgens in de lounge geplaatst om daar de nacht van 18 op 19 augustus 2008 door te brengen. Hij is op 19 augustus 2008 naar het Aanmeldcentrum overgeplaatst. Op 19 augustus 2008 is een voorstel uitgegaan om verzoeker ongewenst te verklaren. Op 21 augustus 2008 is verzoeker ongewenst verklaard.
- 2.7 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.

zaaknummer: AWB 08 / 30574 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 30572 (beroep)
AWB 08 / 30575 (vrijheidsontneming)

3

- 2.8 Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Hij wordt in zijn land in verband gebracht met een beschuldiging tegen zijn oom dat die de president wilde vermoorden. Verzoekers oom was kapitein in het leger en wees de militairen aan die de president moesten beschermen. Verzoeker woonde bij hem in huis en als zijn oom op zijn kantoor was, verbleef verzoeker in de wacht ruimte en deed soms boodschappen voor zijn oom. Dit deed hij vanaf zijn vijftiende of zestiende jaar tot zijn vierentwintigste. Op 10 juni 2008 was verzoeker in de stad toen zijn oom werd opgepakt. Een bevriende politieagent, heeft verzoeker gewaarschuwd dat zijn oom door collega's was opgepakt en dat hij beschuldigd werd dat hij meewerkte met een groep die van plan was om de president te doden. De politieagent heeft verzoeker meteen geadviseerd om weg te gaan, omdat hij anders zou worden opgepakt om over zijn oom te verklaren. Verzoeker stelt dat hij bij een ondervraging weinig over zijn oom zou kunnen verklaren en daarom zou worden gedood.
- 2.9 Verweerder werpt verzoeker tegen dat hij een gevaar vormt voor de openbare orde en betreft dat bij de afwijzing van het asielerzoek. Verweerder acht het asielerlaas ongeloofwaardig om de volgende redenen. Zijn paspoort is afgegeven op 9 juni 2008 en hij is op 18 juni 2008 via de luchthaven van - gecontroleerd uitgereisd. Dat staat haaks op de gestelde verdenking tegen hem betrokken te zijn bij moordplannen op de president. Dat hij met hulp van derden zou zijn uitgereisd, is onvoldoende onderbouwd. Hij heeft verklaard dat zijn paspoort na 10 juni 2008 zou zijn geregeld maar het is op 9 juni 2008 voor de gestelde arrestatie van zijn oom al afgegeven. Dat doet verdere afbreuk aan zijn geloofwaardigheid. Hij heeft verder uiterst summiere verklaringen afgelegd. Zo kan verzoeker weinig verklaren over de functie van zijn oom, hoewel hij jarenlang als diens loopjongen heeft gefungeerd en bij diens werkplek zou hebben verbleven en hij heeft ook geen details kunnen verstrekken over de affaire waarbij zijn oom gearresteerd zou zijn.
- 2.10 Verzoeker voert hiertegen het volgende aan. Het relaas is geloofwaardig. Ten onrechte heeft verweerder bij de beoordeling van de aanvraag betrokken dat verzoeker een gevaar voor de openbare orde zou vormen. Verweerder is ten onrechte niet ingegaan op verzoekers stelling dat hij het paspoort met visum, vanwege de door hem gestelde vrees, op onregelmatige wijze heeft verkregen. Verzoeker bestrijdt voorts dat, zoals verweerder overweegt, afbreuk aan zijn geloofwaardigheid kan worden gedaan doordat hij vaag en summier over zijn werkzaamheden zou hebben verklaard. Zijn oom had een vertrouwensfunctie en verzoeker mocht het gebouw waarin die oom werkzaam was, niet verder dan de wacht ruimte betreden. Evenmin kon verzoeker door verweerder verweten worden dat hij niet kon vertellen wat zich voor de aanslag op de president van Gambia zou hebben afgespeeld. Er is immers geen aanslag geweest, zodat verzoeker daarover ook niet heeft kunnen vertellen.
- 2.11 De voorzieningenrechter overweegt als volgt.
- 2.12 Ingevolge artikel 29, eerste lid, Vw kan een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd onder meer worden verleend aan de vreemdeling:
- die verdragsvluchteling is;
 - die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;

zaaknummer: AWB 08 / 30574 (voorlopige voorziening)
 AWB 08 / 30572 (beroep)
 AWB 08 / 30575 (vrijheidsontneming)

4

- c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.
- 2.13 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.
- 2.14 Vast staat dat verzoeker bij onherroepelijk geworden vonnis d.d. 1 juli 2008 door de politierechter te Haarlem wegens overtreding van artikel 231, lid 2, van het Wetboek van Strafrecht is veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee maanden. Gelet hierop kon verweerder bij de beoordeling van de vraag of verzoekers aanvraag kan worden toegewezen betrekken dat hij een gevaar vormt voor de openbare orde. De stelling van verzoeker dat het tegenwerpen van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, gegeven de aard van het misdrijf, in strijd zou zijn met het gestelde in artikel 31, tweede lid, Vluchtelingenverdrag, faalt. Verweerder heeft immers in redelijkheid kunnen overwegen dat het relaas van verzoeker ongeloofwaardig is, zodat verzoeker zich er niet op kan beroepen dat hij, als vluchteling, wel gebruik móest maken van valse documenten.
- 2.15 Voor het oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van verzoeker ongeloofwaardig is, is het volgende redengevend.
- 2.16 Verweerder heeft in C14/3 (voorheen genummerd: C1/3.2) Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In C14/3.3 (voorheen genummerd: C1/3.2.3) Vc heeft verweerder het volgende toetsingskader opgenomen:
- Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een van de omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord én het relaas innerlijk consistent én niet onaannemelijk is én strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Kortom, van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.*
- 2.17 Verweerder heeft met het oog op de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen overwogen dat deze behoudens een vals aangebracht visum een na controle goed bevonden authentiek paspoort heeft overgelegd dat is gesteld op naam van verzoeker en waarin door de Gambiaanse grensautoriteiten een uitreisstempel is aangebracht. Verweerder heeft hieruit de conclusie getrokken dat nu dit paspoort door de autoriteiten aan verzoeker is verstrekt en hij blijkbaar gecontroleerd is uitgereisd, dit haaks staat op zijn verklaring dat hij door de Gambiaanse autoriteiten wordt gezocht. Met verzoekers gemachtigde is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder bij dit oordeel in redelijkheid niet buiten beschouwing heeft kunnen laten hetgeen verzoeker heeft verklaard ten aanzien van de wijze waarop hij, buiten de douane om, is

zaaknummer: AWB 08 / 30574 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 30572 (beroep)
AWB 08 / 30575 (vrijheidsontneming)

5

uitgereisd. In aanmerking genomen dat verweerder verzoeker tegenwerpt gecontroleerd te zijn uitgereisd, had verweerder had om redelijkheid op (de geloofwaardigheid van) deze verklaringen dienen in te gaan. Op dit punt is het besluit dan ook onvoldoende gemotiveerd.

- 2.18 Nu het voorgaande niet de kern van het relaas betreft, en hetgeen voor het overige in bestreden besluit ten aanzien van de geloofwaardigheid is overwogen voldoende draagkrachtig is, kan het voorgaande verzoeker evenwel niet baten. Verweerder heeft immers in redelijkheid kunnen overwegen dat verzoeker wel erg weinig heeft kunnen meedelen over de oom bij wie hij vanaf zijn vijftiende jaar zou hebben gewoond, bij wie hij negen jaar als loopjongen zou hebben gefungeerd en op wiens werkplek hij gedurende negen jaar uiterst frequent in een wachtkamer zou hebben verbleven. Verweerder heeft het zeer bevreemdend kunnen vinden dat verzoeker over zijn oom enkel heeft kunnen aangeven dat deze kapitein was in het leger, maar nauwelijks iets heeft kunnen aangeven over diens functie en werkzaamheden. De in de zienswijze betrokken stelling dat het niet vreemd is dat verzoeker weinig weet over de functie van zijn oom, omdat de oom betrokken was bij de beveiliging van de president en een vertrouwensfunctie had waarover het hem verboden was om uitslatingen te doen, geeft geen bevredigende verklaring voor het gebrek aan door verzoeker genoemde feiten. Nu verzoeker stelt dat hij zich gedurende een lange periode in de wachtkamer van zijn oom heeft opgehouden en boodschappen voor hem deed, heeft verweerder er naar het oordeel van de rechtbank vanuit kunnen gaan dat hij dan meer gezien en gehoord zou moeten hebben dan uit zijn mededelingen naar voren is gekomen.
- 2.19 Verweerder heeft ook kunnen overwegen dat verzoeker vaag en summier heeft verklaard over de toedracht van het gestelde incident op 10 juni 2008. In het beroepschrift is betoogd dat niet van verzoeker kan worden verwacht dat hij kon vertellen over wat zich voorafgaande aan de aanslag op de president heeft afgespeeld, nu die aanslag niet heeft plaatsgevonden. Die redenatie is op zich te volgen. Echter, van verzoeker mag worden verwacht dat hij het feit dat zijn oom zou zijn gearresteerd met nadere mededelingen onderbouwt. Verzoeker heeft echter, behoudens de mededeling dat zijn oom ervan was verdacht dat hij met andere militairen de president wilde vermoorden, hierover niets naders meegeedeeld.
- 2.20 Nu verzoeker de redenen waarom hij uit Gambia zou hebben moeten vluchten niet aannemelijk heeft gemaakt, kan zijn gehele asielaanvraag als ongelooftwaardig worden aangemerkt.
- 2.21 Verweerder hoefde dus niet uit te gaan van de juistheid van de verklaringen van verzoeker de feiten die verzoeker aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd en over de behandeling die hem bij terugkeer te wachten staat.
- 2.22 Er is dus geen grond voor het oordeel dat verweerder de aanvraag van verzoeker op ontoereikende gronden heeft afgewezen.
- 2.23 De voorzieningenrechter zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.24 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.

zaaknummer: AWB 08 / 30574 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 30572 (beroep)
AWB 08 / 30575 (vrijheidsontneming)

6

2.25 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

Het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel

2.26 Indien de rechtbank bij het beroep van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is, verklaart zij ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw het beroep gegrond. Indien de rechtbank de opheffing van een maatregel strekkende tot vrijheidsontneming beveelt, kan zij ingevolge artikel 106, eerste lid, Vw aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen.

2.27 Ingevolge artikel 6, eerste en tweede lid, Vw kan de vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd worden verplicht zich op te houden in een door de ambtenaar belast met de grensbewaking aangewezen ruimte of plaats die is beveiligd tegen ongeoorloofd vertrek.

2.28 De rechtbank overweegt als volgt.

2.29 De rechtbank ziet geen grond voor het oordeel dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

2.30 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.

2.31 De rechtbank zal het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding afwijzen, omdat zij de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel niet zal bevelen.

2.32 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte kosten.

3. **Bestissing**

De voorzieningenrechter:

3.1 verklaart het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning ongegrond;

3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

De rechtbank:

3.3 verklaart het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond;

3.4 wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.I. de Vreese-Rood, rechter, tevens

zaaknummer: AWB 08 / 30574 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 30572 (beroep)
AWB 08 / 30575 (vrijheidsontneming)

7

voorzieningenrechter, en op 9 september 2008 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van A.H. de Vries, griffier.

A. de Vries

J. de Meese

Afschrift verzonden op :

09 SEP. 2008

Coll: B

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de asielaanvraag, het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel en het verzoek om toekenning van schadevergoeding betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Tegen deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor eenstudeerend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

ADVOCATEN

POSTBUS 5282 | 2000 GE HAARLEM

Aan de HEG heer Voorzitter van de
Afdeling bestuursrechtspraak van
Raad van State

Per telefacs 070 365 13 80

Haarlem, 16 september 2008

Inzake:

HOGER BEROEPSCHRIFT

HEG heer,

Namens mijn cliënt _____, geboren te _____ (Gambia), op _____, thans verblijvende te Haarlemmermeer, op het Detentiecentrum Schiphol, aldaar gelegen aan de Ten Pol 64, hierna te noemen appelland, die mij bepaaldelijk daartoe volmachtigde, stel ik hierbij beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zp Haarlem, d.d. 9 september 2008, op die zelfde dag aan appelland verzonden, als onder nummers AWB 08/30574 en AWB 08/30572 gewezen tussen de Staatssecretaris van Justitie als verweerder en appelland als eiser, bij welke uitspraak het eerder namens appelland ingestelde beroep tegen de beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 23 augustus 2008, waarbij zijn asielaanvraag is afgewezen, ongegrond is verklaard. Appelland kiest ten deze domicilie te Haarlem, aan de Kleine Houtstraat 134, ten kantore van ondergetekende. Een kopie van de uitspraak wordt hierbij overgelegd (productie 1). Appelland kan zich met die uitspraak niet verenigen en voert daartoe het volgende aan.

Grief 1

Ten onrechte overwoog de rechtbank in r.o. 2.18 als volgt.

"Verweerder heeft immers in redelijkheid kunnen overwegen dat verzoeker wel erg weinig heeft kunnen meedelen over de oom bij wie hij vanaf zijn vijftiende jaar zou

Mr F. Fonville
Mr drs A. Hol
Mr U. Koopmans

Kleine Houtstraat 134
2011 DS Haarlem
Telefoon 023 . 53 11 061
Fax 023 . 53 25 033

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
16 SEP 2008	
ZAAKNR.	200807009
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

hebben gewoond, bij wie hij negen jaar als loopjongen zou hebben gefungeerd en op wiens werkplek hij gedurende negen jaar uiterst frequent in een wachtkamer zou hebben verbelevd."

Toelichting

Verweerder heeft in zijn beschikking niet overwogen *"dat verzoeker wel erg weinig heeft kunnen mee delen over de oom (...)"*. Verweerder heeft voor zoveel van belang appellant slechts verweten dat hij *"nauwelijks iets heeft kunnen aangeven over de functie en de werkzaamheden van deze oom"* (beschikking, p. 4 – midden; prod. 1). De overweging van de rechtbank vindt aldus geen grondslag in de beschikking.

Grief 2

Ten onrechte overwoog de rechtbank in r.o. 2.18 als volgt.

"De in de zienswijze betrokken stelling dat het niet vreemd is dat verzoeker weinig weet over de functie van zijn oom, omdat de oom betrokken was bij de beveiliging van de president en een vertrouwensfunctie had waarover het hem verboden was uitlatingen te doen, geeft geen bevredigende verklaring voor het gebrek aan door verzoeker genoemde feiten."

Toelichting

Bij de beroepsgronden (p. 2, één na laatste alinea) heeft appellant zich er over beklagd dat verweerder heeft nagelaten te reageren op de voormelde in de zienswijze betrokken stelling, met andere woorden: dat de beschikking op dit punt niet, althans onvoldoende is gemotiveerd. De rechtbank had zich op dit punt tot een oordeel dáárover moeten beperken. Het was niet aan de rechtbank om te beoordelen of de in de zienswijze betrokken stelling al dan niet een bevredigende verklaring vormt voor het gebrek aan kennis over de door verzoeker genoemde feiten.

Grief 3

Ten onrechte heeft de rechtbank onbesproken gelaten de door appellant betrokken beroepsgrond, dat verweerder (ten onrechte) heeft nagelaten te reageren op zijn bij de zienswijze gegeven verklaring voor zijn gebrek aan kennis over de functie en werkzaamheden van zijn oom.

Toelichting

Voor de toelichting op deze grief verwijst appellant naar zijn toelichting op grief 2.

Grief 4

Ten onrechte overwoog de rechtbank in r.o. 2.18 als volgt.

"Nu verzoeker stelt dat hij zich gedurende een lange periode in de wachtkamer van zijn oom heeft opgehouden en boodschappen voor hem deed, heeft verweerder er

naar het oordeel van de rechtbank vanuit kunnen gaan dat hij dan meer gezien en gehoord zou moeten hebben dan uit zijn mededelingen naar voren is gekomen."

Toelichting

Deze overweging is gebaseerd op de onjuiste veronderstelling dat verweerder de door appelland gegeven verklaring voor zijn gebrek aan kennis over de functie van zijn oom en diens werkzaamheden kenbaar in zijn beoordeling heeft betrokken. Het geciteerde oordeel is daarom niet, althans niet zonder meer, juist. Ik verwijs verder naar de grieven 2 en 3, alsmede de toelichting daarop.

Grief 5

Ten onrechte heeft de rechtbank onbesproken gelaten de door appelland betrokken beroepsgrond (beroepsgronden p. 2 – onderaan) dat verweerder (ten onrechte) niet of nauwelijks heeft gereageerd op hetgeen appelland bij de zienswijze heeft ingebracht tegen het hem gemaakt verwijt dat hij vaag is geweest over de toedracht van het incident van 10 juni 2008.

Toelichting

Hetgeen appelland op dit punt in de zienswijze naar voren heeft gebracht staat daarin vermeld in de laatste alinea van p. 1: de affaire heeft zich aan de waarneming van appelland onttrokken, zodat een gebrek aan kennis daaromtrent niet vreemd is.

Grief 6

Ten onrechte overwoog de rechtbank in r.o. 2.19 als volgt.

"Verweerder heeft ook kunnen overwegen dat verzoeker vaag en summier heeft verklaard over de toedracht van het gestelde incident op 10 juni 2008."

Toelichting

Bij de beroepsgronden (pagina 2 – onderaan) heeft appelland zich er over beklagd dat verweerder (ten onrechte) niet of nauwelijks heeft gereageerd op hetgeen bij de zienswijze is ingebracht tegen verweerders verwijt dat appelland vaag en summier heeft verklaard over de toedracht van het incident van 10 juni 2008, met andere woorden: dat de beschikking op dit punt niet, althans onvoldoende, is gemotiveerd. De geciteerde overweging is daarom niet, althans niet zonder meer, juist.

Grief 7

Ten onrechte overwoog de rechtbank in r.o. 2.19 als volgt.

"(...) van verzoeker mag worden verwacht dat hij het feit dat zijn oom zou zijn gearresteerd met nadere mededelingen onderbouwt."

Toelichting

Het is in beginsel aan verweerder om een oordeel te geven over de geloofwaardigheid van een asielrelaas en of de verstrekte onderbouwing genoegzaam is. Ten onrechte heeft de rechtbank het oordeel op dit punt niet aan de Staatssecretaris van Justitie gelaten.

Grief 8

Ten onrechte overwoog de rechtbank in r.o. 2.18 als volgt.

"Nu (...) hetgeen voor het overige in bestreden besluit ten aanzien van de geloofwaardigheid is overwogen voldoende draagkrachtig is, kan het voorgaande verzoeker evenwel niet baten."

Toelichting

"Hetgeen voor het overige in bestreden besluit ten aanzien van de geloofwaardigheid is overwogen" is, anders dan de rechtbank overwoog, niet voldoende draagkrachtig voor het besluit. In dit kader merk ik op dat aan appellant geen omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, Vw zijn tegengeworpen (vgl. Absr 27 januari 2003, AB 2003, 286).

Grief 9

Ten onrechte overwoog de rechtbank in r.o. 2.20 als volgt.

"Nu verzoeker de redenen waarom hij uit Gambia zou hebben moeten vluchten niet aannemelijk heeft gemaakt, kan zijn gehele asielrelaas als ongeloofwaardig worden aangemerkt."

Toelichting

Het is in beginsel niet aan de rechtbank om te beoordelen of verzoeker de redenen van zijn vlucht uit Gambia aannemelijk heeft gemaakt. In beginsel is het evenmin aan de rechtbank om uit dat oordeel conclusies te trekken over de geloofwaardigheid van *"het gehele asielrelaas"*.

Grief 10

Ten onrechte en op ontoereikende gronden overwoog de rechtbank in r.o. 2.21 dat verweerder niet hoefde *"uit te gaan van de juistheid van de verklaringen van verzoeker de feiten die verzoeker aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd en over de behandeling die hem bij terugkeer te wachten staat"*.

Toelichting

Dit oordeel is onjuist en voorbarig in het licht van voormelde grieven en de daarop gegeven toelichting.

Grief 11

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat er *"dus geen grond (is) voor het oordeel dat verweerder de aanvraag van verzoeker op ontoereikende gronden heeft afgewezen"*.

Toelichting

Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis. Verwezen wordt naar de hiervoor vermelde grieven en de toelichting daarop.

Grief 12

Ten onrechte heeft de rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard.

Toelichting

Ook deze grief heeft geen zelfstandige betekenis. Verwezen wordt naar de hiervoor vermelde grieven en de toelichting daarop.

Gezien het vorenstaande verzoek ik U de uitspraak van de rechtbank te vernietigen en de zaak voor verdere behandeling terug te verwijzen naar de rechtbank.

Kopie dezes zond ik aan verweerder.

Met de meeste hoogachting verblijft,
Uw dw.,

F. Popville

